

V letu 1933 Vam priporočamo posebno sledeče tvrdke:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška c. 5
podružnici: Aleksandrova 6, Valvazorjeva 5

„Zlatorog terpentinsvo milo“

bili zopet lepo, pr'sino domačo igro. Nič se ni bati, da bi kdo, ki je igro videl, hotel tudi sam postati ropar. Ne! Saj je celo Guzaju žal, da so ga ljudje spravili med roparje in vzklikne: »Težko je človeku z grehi na duši.« In sklone začeti pošteno življenje, a ga prehitijo oblasti in končajo njegovo življenje. V kratkem naše prosvetno društvo igro Guzaj ponovi. Že zdaj opozarjamo na to domačino in okoličane. — Poleg davice, angine, trebušnega katarja in raznih prehlajenja pa se je pri nas razpasla epidemija mešanja črev. Ali ste že slišali kdaj, g. urednik, da bi bil kdo tako nesrečen, da bi se mu zmešala čreva? Veste, to se pri nas dogaja samo pri mladih ženskah. Da se v glavi včasih komu zvrtili, je res, a da se čreva zmešajo, to pa je gotovo nekaj posebnega. Bodo Pišce se slavne, ker bomo znašli novo bolezen! Morda še radi tega oblast ustanovi pri nas zdravniško opazovalnico. To bi bilo nekaj za nas, kajti potem bi gotovo dobili vsaj avtobusno zvezo z Brežicami, če ne železnice same. Pa bodite previdni, g. urednik, in ne izdajte te naše skrivnosti nikomu, da se vam ne zgodi, kot se je zgodilo onemu, ki je goskam pridigal in so vsega obregljale. — Gibljemo se pa tudi pri nas. Saj nas je precej preteklo leto pomrlo in se jih je nekaj tudi na novo rodilo, pa v sladki zakonski jarem stopilo. Umrlo je v preteklem letu 51 Pišečanov. Poročilo se je 25 parov. Je bil velikokrat naš Karlek lušten in vesel. Rojenih pa je bilo 88. Seveda je med njimi nekaj nedobrodošlih, a o teh ne govorimo, da se komu ne zljubi nas posnemati, kar pa nikakor ne bi radi dosegli, ker hočemo to čast pač le sebi ohraniti, da bomo bolj slavni.

Zabukovje. Preteklo leto 1932 smo se tukaj precej gibali. Imeli smo po 34 letih sv. misijon, ki je bil dobro obiskan kljub velikemu snegu. Dne 28. aprila je bila inštalacija novega g. župnika, dne 25. junija pa sv. birma. V župnijski cerkvi in pri podružnici sv. Primoža in Felicijana je okusno in za nizko ceno prenovil veliki oltar g. Franc Zamuda, pozlatare v Križevcih pri Ljutomeru. Prenovili je tudi tabernakelj, krstni kamen, božji grob, Kalvarijo pod zvonikom in veliki križ na pokopališču. Šolske sestre v Mariboru so nam napravile lično nebo, lepo bandero za Marijino družbo in pregrinjalo za prižnico. Mnogo sta se trudila za župnijsko cerkev cerkvena ključarja Miha Alč in Janez Klenovšek, za podružnico na Pokojnem vrhu pa tamošnji cerkveni ključar Janez Božič. Že leta 1931 nam je orgle popravil in napravil nove piščalke g. Brandl iz Maribora. — Letina je bila slaba. Spomladi dolga zima, junija suša, 10. avgusta strašna toča, ki je posebno v vinogradih napravila veliko škodo, nato pa zopet suša. Pa zaupamo v Boga, da nas ne bo zapustil!

Rožni venec.

Običaj, da se moli odrejeno število molitev, je privedel že stare kristjane do tega, da so začeli uporabljati materialne pripomočke pri štetju molitev. Tako je opat sv. Pavel, ki je umrl leta

341 v puščavi Termi, jemal pri ustni molitvi po 300 kamenčkov v haljo, pa je za vsako molitev po enega zavrgel. Kasneje so nizali zrnje ali semena raznih sadežev na vrstico. Taki venci so se zaradi svoje praktičnosti razširili in začeli so jih izdelovati iz plemenitejših snovi: iz kosti, roga, koral, školjk itd. In po tem so se delili izdelovalci rožnih vencev v Parizu v štiri cehe. Ta obrt je v srednjem veku odlično cvetela in pustila še danes sledove v naslovih; tako je n. pr. v Londonu še danes Paternoster Row (Rožnenska ulica), ker so sedeli v bližini cerkve sv. Pavla izdelovalci rožnih vencev. Na Dunaju je bila še do leta 1840 Paternostergässchen. Pri nas se imenuje rožni venec tudi paternoster, paterniš (belokranjsko), hrvaško krunica, čislo, ružau ali patrica.

Muslimani uporabljajo podoben molitveni pripomoček, ki ga imenujejo: tespih; tega čestokrat imenujejo hrvatske narodne pesmi, češ, da nanj molijo muslimanski starci in žene in da je iz merdžana, to se pravi, iz koral, prav kakor med kristjani. In v resnici so bile koralne prav priljubljena snov za paterniš. — Razen rdečih koral so že v 16. stoletju lovili po Črnem morju tudi črne koral; rdeče se dobe še danes v zapadnem delu Sredozemskega morja, v Jadranskem morju do Šibenika, potem na severozapadni afriški obali in na obali Cap Verde.

Z zbiranjem koralov se bavijo posebno Italijani (posebej iz Torre del Greco pri Neapoljskem zalivu), dalje Francozi in Španci. Glavna bivališča imajo po alžirskih, tripoliških, sardinskih, sicilskih in balearskih obalah. Nabirajo se v posebno mrežo in na leto jih dobe 80 do 200.000 kg.

Glavna središča za izdelovanje okrasnih predmetov iz rdečih koral so Genova, Livorno, Neapol. Okrasne predmete so našli raziskovalci tudi v grobovih izpred Kristusove dobe. Takrat so pripisovali rdečim koralam zdravilno moč in zdravniki so jih uporabljali za zdravlilo.

Ustanovitev rožnega venca v čast Mariji Materi božji pa ima spet čisto svojo zgodovino.

Raznoterosti.

Kokosova palma. Sleherni, ki je šel skozi tropične kraje, ne more pozabiti teh veličastnih, vitkih dreves, ki se pno 25 do 30 metrov v višino. Dvajset do trideset lepo zelenih listov, ki gredo v dolžino do 6 metrov, tvori krošnjo. Misli se, da uspeva kokosova palma najrajši na obrežnih pokrajinah srednje Amerike, tam da je namreč doma. Danes pa je razširjena po vseh krajih toplega pasu, predvsem pa kajpa-

da ob obalah. Za kraje po Južni Aziji in po Indijskem in Polinezijskem otočnem svetu je kokosova palma neobhodno potrebna; brez nje bi domačini ne mogli živeti. — Star indijski pregovor pravi, da se uporablja kokosova palma za 999 potreb. In to je resnica. Kokosova palma da letno 150 orehov, ki so seve ogromni; dalje da snov za mreže, metle, pletivo, vrvi, preproge, palmin premog, kokosov klej, mleko, začimbo, sirup, palmino vino itd. Po Evropi pa se je razširil glavni del kokosove palme, takozvana kopra, to so zrezana in na solncu ali v senci posušena jedra kokosovega oreha.

Kača rešila žensko. V Larnakiju na otoku Cipru je neka ženska iz okolice dvignila v banki večjo svoto denarja in se je vračala v najetem vozu domov. Na samotnem kraju jo je hipoma napadel voznik, jo pobil z udarci po glavi na tla in jo oropal. Onesveščeno je pavalil težko skalo na njegovo odprtino, ko ga je napadla kača in ga pičila v roko. Na njegovo vpitje so pritekli ljudje, ki so mu nudili prvo pomoč. Medtem so zaslišali iz vodnjaka ječanje. Pogledali so vanj in potegnili iz njega žensko, ki jim je povedala, kaj se je bilo zgodilo. Roparskega voznika so seveda takoj aretirali.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

SKRIVALNICA.

Kje je tretji igravec?